

Turklāt Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika nav veikusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu tiesību normu saistībā ar dzīvnieku apdullināšanu kaušanas laikā ievērošanu un lai nodrošinātu atbilstīgas pārbaudes un uzraudzību.

Komisija norāda — kad argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš ir beidzies un ir pēc minētā termiņa, neraugoties uz atsevišķiem Grieķijas iestāžu centieniem, Grieķijas Republika nav veikusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu nepilnības, uz kurām tai bija norādīts. Vairākums no Grieķijas iestādēm norādītajiem ieteikumiem nav īstenoti vai arī tie netika īstenoti līdz galam. Turklāt misijas ziņojumi norāda uz ļoti satraucošiem faktiem saistībā ar iepriekš norādīto pasākumu īstenošanu.

⁽¹⁾ OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 340, 31.12.1993., 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Conseil d'État (Francija) 2007. gada 12. septembra rīkojumu — Société Papillon/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique*

(Lieta C-418/07)

(2007/C 283/32)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État (Francija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Société Papillon

Atbildētāja: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Prejudiciālie jautājumi

1) Tiktāl, ciktāl nodokļu priekšrocība, kas izriet no “nodokļu integrācijas” režīma, rada sekas nodokļu uzlikšanā grupas mātes sabiedrībai, kas var kompensēt integrētās grupas sabiedrību peļņu un zaudējumus un izmantot grupas iekšējo darbību fiskālo neitralizāciju, vai *code générale des impôts* 223. A un sekojošajos pantos paredzētā neiespējamība iekļaut nodokļu ziņā integrētās grupas ietvaros mātes sabied-

rības meitas sabiedrības dibinātu meitas sabiedrību, kas pieder mātes sabiedrībai ar meitas sabiedrības starpniecību, kas, savukārt, ir nodibināta citā Eiropas Kopienas dalībvalstī un kas neveic darbību Francijā, nav pakļauta Francijas uzņēmumu ienākuma nodoklim un tādējādi nevar piederēt šai grupai, nav uzskatāma par brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu sakarā ar fiskālajām sekām, ko izraisa šīs mātes sabiedrības izvēle paturēt īpašumā meitas sabiedrības meitas sabiedrību, kas tai pieder ar meitas sabiedrības Francijā starpniecību vai ar meitas sabiedrības, kas ir dibināta citā dalībvalstī, starpniecību?

2) Apstiprinošas atbildes gadījumā vai šāds ierobežojums var tikt pamatots vai nu ar nepieciešamību uzturēt “nodokļu integrācijas” sistēmas konsekvenci, it īpaši grupas iekšējo darbību nodokļu neitralizēšanas mehānismus, ņemot vērā tādas sistēmas sekas, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka meitas sabiedrība, kas dibināta citā dalībvalstī, ir jāuzskata par piederību grupu tikai dēļ meitas sabiedrības netiešās piederēšanas nosacījuma, pastāvot nepieciešamībai obligāti izslēgt grupas režīma piemērošanu tāpēc, ka uz to neattiecas Francijas nodoklis, vai sakarā ar citiem primāriem vispārējo interešu iemesliem?

Prasība, kas celta 2007. gada 12. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-419/07)

(2007/C 283/33)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — K. Mojzesowicz un V. Bottka)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepareizi transponējot Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīvas 2002/77/EK par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū ⁽¹⁾ (Konkurences direktīva) 2. pantu, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi savus pienākumus;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ciparu apraides licences, kuras izsniedz Zviedrijas valdība, ir valsts pasākumi, kuri, cita starpā, regulē ciparu apraides pakalpojumu izmantošanu un tādējādi netieši arī šo pakalpojumu sniegšanu Zviedrijas Karalistē. Pašlaik spēkā esošajās licencēs ietvertā prasība, lai licences turētājs ievērotu sadarbības nolīguma 2. sadaļu, netieši piešķir valsts uzņēmumam *Boxer* monopola tiesības sniegt piekļuves kontroles pakalpojumus (to skaitā šifrēšanu), kas ir pretrunā Konkurences direktīvas 2. panta 1. punktam. Saglabājot pienākumu ievērot šo sadarbības nolīguma sadaļu, uzņēmumiem, kas ir ieinteresēti piedāvāt pilnu ciparu apraides pakalpojumu klāstu, tiek liegta iespēja izmantot Konkurences direktīvas 2. panta 2. un 3. punktā garantētās tiesības. Tādēļ Komisija uzskata, ka Zviedrija nav pareizi transponējusi Konkurences direktīvu valsts tiesību sistēmā attiecībā uz ciparu signālu pārraides un apraides pakalpojumiem zemes sakaru tīklā.

(¹) OV L 249, 21. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-422/07)

(2007/C 283/34)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quin-tillán un D. Recchia)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu labas laboratoriju prakses ievērošanu attiecībā uz inspekcijām un pārbaudēm rūpniecisko ķīmisko vielu nozarē, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 3. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvā 2004/10/EK (¹) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz labas laboratoriju prakses principu piemērošanu un šo principu piemērošanas pārbaudi attiecībā uz ķīmisku vielu testēšanu;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija nebija informēta, ka Spānijā ir pieņemti akti, kas vajadzīgi, lai kontrolētu labas laboratoriju prakses principu ievēro-

šanu laboratorijās, kas testē rūpnieciskās ķīmiskās vielas. Spānijā arī nav noteikta iestāde, kas būtu atbildīga par iepriekš minēto laboratoriju atbilstības labas laboratorijas prakses principiem kontroli, vai katrā gadījumā, Komisijai nav paziņots šādas iestādes nosaukums.

Līdz ar to ir jākonstatē, ka Spānijas Karaliste joprojām nav pieņēmusi tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu labas laboratorijas prakses ievērošanu attiecībā uz inspekcijām un pārbaudēm rūpniecisko ķīmisko vielu nozarē, kas tai būtu jāizdara atbilstoši direktīvas 3. pantam.

(¹) OV L 50, 44. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-424/07)

(2007/C 283/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un A. Nijenhuis)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka ar 2007. gada 18. februāra likumu, ar kuru tiek grozīti noteikumi par telekomunikācijām (*Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften*), iekļaujot likumā par telekomunikācijām (*Telekommunikationsgesetz*) 3. panta 12.b punktu un 9.a pantu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar 6., 7. pantu, 15. panta 3. punktu, 16. pantu un 8. panta 1. un 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (¹), ar 8. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (²) un ar 17. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (³);

— piespriest Vācijas Federatīvā Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.